

0 1 2 3 4 5

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Մանուկմանց համար պէժք է դիմել ուղղակի
 Խմբագրատուն :

20 ФУР

Հիմարովի սակայն թէ մենք խառն
մեծութեանց դուր լինան պաշտո-
նի կոլոնքն հանդիսանալ, գլխով
լինալ մասնաւոր այդ դուր լինա-
լիմ խել մը անպատեհութիւնն-
որոյց զուգի ամենից փորքն
քրքրէ և սովորել լինանց անհամա-
նուն լինան տեսակէտը, տեսակէտ
սակայն ֆրանսական օրէնքով այլ
նախ մէջ բաժանում և կրկնաութ-
լիւն անկողն կրնայ թղթաբեր-
ելիլիս: Միայն լաւ-նահաջեղերն
դուր, որ աղաքայնութիւն երկրորե-
րատմամբ զոյնէ և, խառն ամուս-
լինանց վրայ եղած վիճակագրու-
մանը, այդ կարգի ամուսնու-
մանց բաղդատաբար անելի ժգճարը
խնամ մը ունենալը գլխաւորաբար
ստատեց ևն: Ուստի երկէ մեր
վիճակընք հաջորդի, անդուշտ նա-
մանքար պիտի անպէխը Հայը Հա-
մէ և Յոյնը Յոյնն հետ միայնա-
մանը: Բայց քանի որ խոդիրը մեր
վարքերուն վրայ չէ, այլ մասնաւոր
բացառիկ պարտաւորում մէջ այլ

Բեղերդուրդիկ Թանկ ուղղուած թրջ
թայցուածիւն մը, որ նախըտած է Ռու-
սիոյ Սիւռիոյն աւաթ զիտուրոր Բաղիէս-
տանէ իր զապալաթնիւն ու զորոնեւո-
թեանը, աւ մաշտալալով իր զիբնալը:

Եւրոպիէ կեդրեցիկն օծում էր կա-
տարուէր, կարօրդութեան ինքնալ զըս-
ուածն էր կրթական Հանգուցեալ նախա-
դար կոմս Նիխաժում, Սեղաւոնի վրայ,
բազմից ուսուցիչներն մէկ ոտով կիւլէ
և կ'իսկի քանակաւութեան իր արտասա-
նել զուսուսահանգուցի զըստալովի: Սե-
ւաղեցիք Հնազանդն կը դըտուրի և յալ-
թական կերպով աւ զիբն իր արձուի-
ն: Անխաբիւրի և որ օրիժաօք չեղող մը:

Պերկինսը, ակնառու
Սերկինսը փոխանակ ունենալու ի-
րենց բարոյական ազդեցութեան տակ
կրկին կազմադրուեալ ենաւոր ու կորովե-
ալ իրենց զորքին մեծութեան դիտանցու-
թիւնը՝ իրենց կատարելութեան խնայը
կրկին փնտռել մեր ստանալան բերու ճի-
շագիւթը ստրկացր ընդօրինակելու մէջ ի-
րենց շրմատակին մէջ ազդ չստանալ են ա-
կադմիական ընդունելու են հասարակ տեղիքը՝
մեր անհաճ ու անիմաստ կատարիներ
կրկին ու պաղ ձեւեր, բարեկամին հան-
դիմել չափազանց մտերմութիւն, օտարի-
նապաշտ անկրկնութիւնն աստիճանին հաս-
նալու ամփոփում ու իշխան, բազմութեան հա-
մարտիկ անկրկնութիւնն, բազմութեան հա-

(Թղթակցութիւն «Արեւելքի»)

որագիրս քիչ մի տարօրինակ

եցէ և ընթերցողներս ականակեն սր

Անէ գրեթէ կէս դար առաջ Պոլսը ձեռնարկեց Հնարար պատուելին որ պէտք էր կանխելու Փեղելի ամբարն ըսելով իմ միջեր գլորացին մէջ Գրեգոր Միլլոսեան չափաւորեցին կայ, իր ժամանակին միմա զայն հաշվաւորեցին մէջը, կորուշէ պէրեթի, Բայց չհաստատւոր որ Իզվիցեցեան ըստ սկսիւ չափէին բաժնուի իրենց սիրական վարձարեւոյն, Ամբարն կը կանչուի իր անսկսեցեալ Գապարդ աղան և առնուի փոքր չափեւում, որ անմահելի կը պատուարէ որ Իզվոր դայ և որ է է կերպով Գրեգոր պատուելին առնէ Պոլսին տանը Գապարդ աղա կու գայ, պատուելիին ճան կը բարկկամանայ, և առանց բան մը ըսելու որ Եր Եր զայն ճաշի կը հնարուի չափեւում մէջ, վանաւորեցին հնարարը

կելաված այդ լեռներին, մէկ օր չէս լսե
կերեցած թեթեւ գաղափար մը, բան մ
չէ յայտնաւորելու։ Առաւել խտրող պը
րակներու մութին մէջ խորուած, քրտնո
լիւնց ճակտին վրայ ու շատ անգամ մար
չտեսած առեւի՛ր արցունքի կաթիլը, որ կ
զվրի՛ի քրտնեղին հետ, մտածել կու տա
մարդուն։

Յըրաթայի մէջ, երբ զինուորական
թմարները կը զարնուէն ու վառ մը կ'անց
նի լիդուցէն, ամէն մարդ կը յուզուի. առ-
շաբ կ'ընէ մօրը զգանցէն կը քաշեն,
և մատով յոյց տալով վաշտն հրամանա-
տարը շնայցի կ', կ'ըսեն, ես ալ սպար պէս
սխալի բլամ:

Բ Ա Ռ Գ Ի Ր Ք

ՅԱՐԳԱՆՔ.—Արուես մըն է յարգանք
անուցանող մէկուն մը, երես պատեն առի-
քին կամ սպասուած ժամուն : Դանելա-
թորէն բնծայուած յարգանք մը քերութիւն
մըն է լոկ. առեկի լաւ է յոռութիւն մը պա-
նէ : Նաեւ ուռայլի պէք է ըլլայ. հո՛ք-
լիման չուայելու, արգիլմանեմեռա չարա-
չար գործածութիւնը կ'անցնեսցնէ անոնց
համը ու հոռոյ :

